నాలోనేను

దుర్గాసింగ్ ఠాకూర్

ఆ రోజు కూడ ఎప్పటిలాగానే, నా యజమాని నన్ను నడిబజార్లో నిలబెట్టాడు— అమ్మకానికి. కాస్సేపటికి ఎవరో కొందరువచ్చి నన్ను ఎగాదిగా పరీక్షించి, ఆ పైన పెదవి విరచి వెళ్ళిపోయారు. వాళ్ళకు నేను నచ్చలేదు కాబోలు అనుకున్నాను. నా దురదృష్టానికి నేను బాధపడ్డాను నా లాంటి వారంతా ఇప్పుడొకరూ అప్పుడొకరూ అమ్ముడుపోయారు. చివరికి నేను మాత్రం మిగిలిపోయాను. మొదట్లో నేను కూడ ఎవరికో ఒకరికి అమ్ముడుపోతానని ఆశపడ్డాను, అటువంటి వారి కొరకు ఎదురు చూశాను ఆశతో. కాని రోజులు గడిచేకొద్దీ నాలో నిరుత్సాహం చోటు చేసుకుంది. నన్ను కొనేవాళ్ళు కనిపించలేదు. బాధ పడటం అలవాటైపోయింది నాకు.

మరి కాస్సేపటికి, ఆపద్బాంధవుడిలా ఒక యువకుడు నా దగ్గరకు వచ్చాడు నా వైపు గాఢంగా చూసి ఏమనుకున్నాడో ఏమో, నా యజమాని దగ్గరకు వెళ్ళి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు కాస్సేపటిదాకా వాళ్ళిద్దరి మధ్యా ఏవేవో మాటలు నడిచాయి అవి నాకు వినిపించలేదు. కాని వాళ్ళ ముఖాలో నవ్వును మాత్రం గమనించగలిగాను. ఆ యువకుడు కొన్ని రూపాయల నోట్లు తీసి నా యజమాని చేతిలో వుంచాడు 'అంటే బేరం కుదిరిందన్నమాట! నేనా యువకుడికి నచ్చానన్నమాట!' నాకు ఆశ్చర్యంతో పాటు, ఆనందం కూడా కలిగింది నాకు అక్కడినుండి విముక్తి కలిగించినందుకు, ఆ పడుచువానికి నాలోనేను కృతజ్ఞత తెలుపుకున్నాను.

ఆ యువకుడు ఓ రిక్షా మాట్లాడి అందులో నన్ను కూర్చోపెట్టి, ప్రక్కన తనూ కూర్చున్నాడు అతని వైపు ఓసారి చూశాను మరీ అంత అందగాడు కాదు, కాని ఫరవాలేదు నలుపురంగు, ఆరోగ్యమైన శరీరం. కండలు తిరిగి నిగ నిగ లాడుతున్నాడు వాలకం చూస్తే ఏమంత డబ్బుగలవాడిలా కనిపించడంలేదు. 'ఏం వుద్యోగం వెలగబెడుతున్నాడో ?' ... అలా నా ఆలోచనల్లో నేను వుండగా, రిక్షా ఓ యింటి ముందుకు వెళ్ళి ఆగింది.

ఆ యువకుడు రిక్షాదిగి యింటి తాళం తీశాడు. రిక్షావాడికి డబ్బులిచ్చి పంపేసి, నన్ను యింట్లోకి తీసికెళ్ళాడు ఇంట్లో అతను తప్ప మరెవ్వరూ లేనట్టూ, యిల్లు చాలా చిన్నదిగా వున్నట్టూ గ్రహించాను. ఇంతలో ఉన్నట్టుండి ఆ యువకునికి ఏదో గుర్తుకు వచ్చినట్టుండి హడావిడి పడిపోతూ, నన్ను గదిలోనే వుంచి, బయట తాళం పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు. గదంతా చీకటిచేసిపోయాడు. అలా చీకట్లో ఎన్ని రోజులు పడివున్నానో నాకు తెలియదు

ఓరోజున నేనున్న గది తలుపులు తెరుచుకున్నాయ్ వెలుతుర్ని చూశాను నేను. ఆ వెలుతురులో, ఆ యువకుడు టిప్‌టాప్‌గా తెల్లటి దుస్తుల్లో మెరిసిపోతూ కనిపించాడు. ఆ తర్వాత అతని వెనక యిద్దరు ఆడవాళ్ళు కనిపించారు. 'ఎక్కడ్నుండి వూడి పడ్డారో వీరంతా?' అనుకున్నాను. పదీ పదిహేను నిమిషాలు గడిచాక తెలిసింది— పడుచుపిల్ల

అతని భార్యామణి, ముసలావిడ అతని తల్లి అనిన్నీ.

ఆ ముసలావిడ నాకు దగ్గరగా వచ్చి, నన్ను పరీక్షగా చూసింది. ఆ తర్వాత 'ఒరేయ్ బుచ్చిబాబూ!' అంటూ ప్రక్క గదిలో వున్న కొడుకు దగ్గరకు వెళ్ళి చిర్రు బుర్రులాడింది; నన్ను తెచ్చినందుకు. ఇంకా ఏదేదో వాగుతూనే వుంది.

చూసి చూసి "ఇక వూరుకోవే అమ్మా! నాకు నచ్చింది - తెచ్చాను. మధ్య నీకెందుకు?" అన్నాడు బుచ్చిబాబు.

దాంతో ముసలావిడ నోటికి తాళం పడింది.

బుచ్చిబాబుగారి భార్యామణి నుట్టుకు వులకటంలేదు పలకటంలేదు. అంతా వింటూ చూస్తూ వుంది. 'కొత్తగా కాపరానికి వచ్చింది కాబోలు అందుకే అలా వుంది మ్ముంగిలా' అనుకున్నాను.

ఆ రోజు రాత్రి, భార్యాభర్తలిద్దరూ గది తలుపులు బిగించి నా దగ్గరకు చేరారు.

"నువ్వు ఎంత అందంగా వున్నావో తెలుసా సుబ్బీ!" అన్నాడు బుచ్చిబాబు ప్రేమగా, భార్యను సమీపిస్తూ.

'సుబ్బీ' అట సుబ్బి ... అదేం పేరు సబ్బులా... అంతకంటే మంచిపేరు దొరక లేదా ఏంటి?' అనుకున్నాను, నాలో నేను. సుబ్బి సిగ్గుతో తల వంచేసుకొని ముసిముసిగా నవ్వుకుంది.

"అంత సిగ్గెందుకు... ఎవరున్నారని?... మరేమో నీ చెవిలో ఒక మాట చెప్పనా" అంటూ సుబ్బిని దగ్గరగా తీసుకుని ఏదో వినపడీ వినపడనట్టు ఆమె చెవిలో చెప్ప బోయి, ఖంగారులో చెవి కొరికేశాడు బుచ్చిబాబు.

"అబ్బ నా చెవి!" అంటూ అరిచింది సుబ్బి, చెవిని పట్టుకుంటూ. బాధ కలిగింది కాబోలు.

"గట్టిగా అరవకు అమ్మ లేచివస్తుంది. నీ చెవికి ఏంకాలేదులే" అంటూ సుబ్బి నోరు నొక్కేశాడు బుచ్చిబాబు.

వారి ముసి ముసి నవ్వులూ, ముద్దు ముచ్చట్లూ, అవీ యివీ అన్నీ నేను చూస్తున్నట్టు వారికి తెలియదు. కాస్సేపటికి నా ఒళ్ళంతా బరువెక్కిపోయింది. ఎలాగో వోర్చు కున్నాను. అంతా ఏదో కొత్తగా తోచింది నాకు.

ఆ మర్నాటి రాత్రి కూడ ఇంచుమించు ఇటువంటి తతంగమే జరిగింది. రాను రాను వాటికి అలవాటు పడ్డాను.

తను వచ్చి అప్పుడే రెండు నెలలు అయిం దట. ఇంటిదగ్గర ఎవరెవరో గుర్తుకు వస్తున్నారట, వెళ్ళి ఒకసారి చూసి వస్తా దట—అలా అని ఆ ముసలావిడ బుచ్చిబాబుతో అంటూంటే విన్నాను. బుచ్చిబాబు "పోదువు గానిలే, అప్పుడే ఏం తొందరవచ్చింది' అన్నాడు.

ఉన్నట్టుండి ఓ రోజున అన్నంతపనీ చేసింది ముసలావిడ. మూటా ముల్లే సర్దు

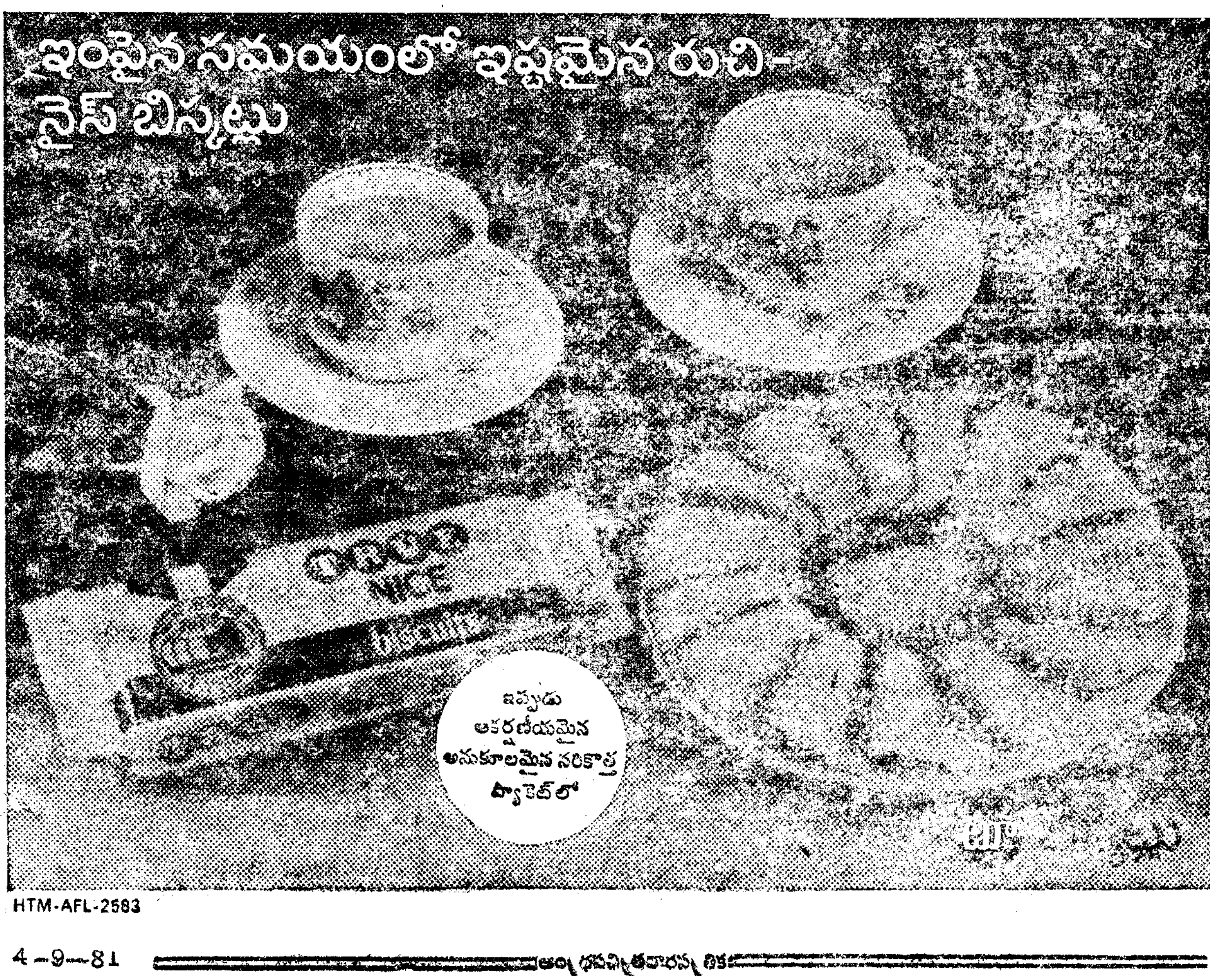

HTM-AFL-2583

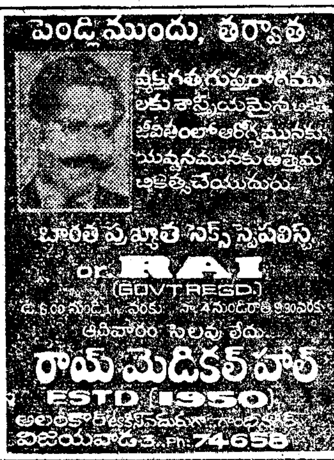

ఆంధ్రుల అభిమాన రచయిత్రి
శ్రీమతి మాలతీ చందూర్
రచనలు

వంటలు- పిండి వంటలు	18-00
ప్రశ్నలు-జవాబులు.	15-00
జాబులు-జవాబులు	13-00
మహిళలకు మధుర జీవనం	7-50
అందాలు-అలంకారాలు	7-50
మనసులోని మనసు	18-00
ఆలోచించు	9-00

మీకు కావలసిన పుస్తకాలు షాపుల్లో అడగండి లేదా వాటి ధర M.O. పంపండి 25 పైసలకు వి.పి. పంపుతాము.

క్వాలిటీ పబ్లిషర్స్,
రామమందిరం వీధి, విజయవాడ-2.

నాలో నేను

కళ్ళ చక్కా బయలుదేరి వెళ్ళి పోయింది. బుచ్చిబాబు, సుబ్బీ యింకొన్నాళ్ళు వుండమని ఎంత చెప్పినా వినిపించుకోలేదు. 'పోతేపోనీ! పీడ విరగడైయ్యింది!' అనుకున్నాను నేను అప్పుడప్పుడు నన్ను చూసి రుసరుసలాడేదావిడ నేనంటే ఆమెకు గిట్టేది కాదు.

కొన్నాళ్ళు గడిచేసరికి ఓ శుభ వార్త విన్నాను, సుబ్బి ఇప్పుడు ఒట్టి మనిషి కాదట మూడో నెల తప్పిందట. బుచ్చిబాబుతో సిగ్గుపడిపోతూ సుబ్బి చెబుతుంటే విన్నాను. బుచ్చి జూనియర్ లేక సుబ్బి జూనియర్ రాబోతున్నారట.

ఈ విషయం విన్నప్పటి నుంచీ సుబ్బిని మరీ గారాబంగా చూసుకుంటున్నాడు బుచ్చిబాబు ఇంట్లో వున్నప్పుడు అన్నిపనులూ తనే చూసుకుంటున్నాడు అమ్మకు ఈ శుభవార్త తెలుపుతూ వెంటనే బయలు దేరి రావలసిందంటూ వుత్తరం రాసేడట

ఒక రోజున బుచ్చిబాబు యింట్లో లేనప్పుడు వో పెద్దమనిషి వచ్చాడు "బుచ్చిబాబు యింట్లో వున్నాడా" అంటూ.

అతడు చూడ్డానికి లావుగా నల్లగా వున్నాడు.

"లేరండి. ఇప్పుడే భోంచేసి కంపెనీకి వెళ్ళారు" జవాబిచ్చింది సుబ్బి.

"అలాగా. వున్నాడేమోనని వచ్చాను" అని కాస్త ఆగి మళ్ళీ "కాస్త మంచినీళ్ళు ఇస్తారా, దాహంగా వుంది... బయట ఎండ మాడ్చేస్తోంది" అడిగాడు పెద్దమనిషి.

సుబ్బి ముందు సంకోచించినా, ఆ తర్వాత నీళ్ళు తెచ్చి యిచ్చింది అతను నీళ్ళు త్రాగి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ పెద్దమనిషి ప్రయివేట్ కంపెనీలోనే 'హెడ్ మోటార్ మెకానిక్'గా బుచ్చిబాబు పనిచేస్తున్నాడట. ఆ పెద్దమనిషి చాలా మంచివాడట. ఈ విషయం మాటల సందర్భంలో బుచ్చిబాబు, సుబ్బితో చెబుతూంటె నాకు తెలిసింది. ఆ మధ్య ఒకటి రెండుసార్లు యింటికి వచ్చి బుచ్చిబాబుతో ఏదేదో మాట్లాడి వెళ్ళాడు ఆ పెద్దమనిషి. అలా వచ్చినప్పుడు మర్యాదకోసం కాఫీ చేసి ఇచ్చేది సుబ్బి వాళ్ళిద్దరికీ.

ఆ పెద్దమనిషి ప్రవర్తన నాకు నచ్చలేదు. బుచ్చిబాబుతో మాట్లాడుతూ మాట్లాడుతూనే గదంతా పరికించేవాడు సుబ్బి వైపు అదోలా చూసేవాడు అతని వాలకం చూస్తూంటే ఏమంత మంచివాడిలా కనిపించలేదు నాకు. నాకేదో అనుమానంగానే వుంది ఆ పెద్దమనిషి మీద.

* * *

ఒక రోజున- బుచ్చిబాబు కంపెనీనుండి, వెళ్ళిన కాస్సేపటికే తిరిగి వచ్చేశాడు వచ్చీ రావటం తోటే "సుబ్బీ! అర్జంటు పనిమీద బెజవాడ వెడుతున్నాను రాత్రి పది గంటల కల్లా వచ్చేస్తాను... నువ్వేం కంగారు పడకు" అని చెప్పి బస్సుకి టైమయిపోతున్నదంటూ కంగారుగా వెళ్ళిపోయాడు. సుబ్బి ఏదో చెప్పబోతున్నా వినిపించుకోలేదు.

పక్కింటి గోడగడియారం పది గంటలు కొట్టింది. 'అంటే రాత్రి పదయిందన్న మాట!' అనుకున్నాను నేను. బుచ్చిబాబు యింకా ఇంటికి రాలేదు. అప్పటివరకూ గుమ్మం దగ్గర నిలబడి బుచ్చిబాబు కొరకు ఎదురుచూస్తున్న సుబ్బి తలుపు గడియవేసి లోపలికి వచ్చి కూర్చుంది.

కాస్సేపటికి ఎవరో తలుపు కొట్టినట్టు చప్పుడయితే, తన బుచ్చిబాబు వచ్చి వుంటాడని వెళ్ళి తలుపు తీసింది కాని వచ్చింది లావుపాటి నల్లటి పెద మనిషి.

"ఆయన ఇంట్లో లేరండి బెజవాడ వెళ్ళారు పని మీద ... ఈ పాటికి వచ్చేస్తూ వుంటారు" అంది సుబ్బి కాస్త కంగారు పడుతూ.

"ఆ విషయం నాకు తెలుసు. నేనేగా అతన్ని పంపింది" అన్నాడు తన చేతిలో కాలుతున్న సిగరెట్టును ఆఖరిసారిగా పీల్చి పారేస్తూ. తిరిగి అతనే "బుచ్చిబాబు ఈ రాత్రికి రాడు. తను వెళ్ళిన పని పూర్తి కాలేదట, రేపు వస్తానని మరో మనిషితో నాకు కబురు పంపేడు. ఈ విషయం నీతో కూడ చెప్పమన్నాడట. అందుకే చెప్పిపోదామని వచ్చాను" అన్నాడు సుబ్బి వైపు అదోలా చూస్తూ.

బుచ్చిబాబు ఈ రాత్రికి రాడనేసరికి బిక్క మొహం పెట్టింది సుబ్బి

"దాహంగా వుంది. కాస్త మంచినీళ్ళు ఇస్తావా?" అడిగాడు పెద్దమనిషి. బాగా త్రాగివచ్చినట్టుంది, తూలుతున్నాడు.

సౌండ్ అండ్ లైట్ ఇనిస్టిట్యూట్

నక్రేకల్, నల్లగొండ జిలా -508211 ఫోన్ : 80.

రేడియో, టి.వి., టేప్‌రికార్డర్, సినిమా ప్రొజెక్టర్, మ్యాజిక్‌సెట్లు మొదలైన వాటి రిపేరింగ్ ఇంటివద్దనే నేర్చుకొనుటకు తగిన ఏర్పాట్లతో తెలుగు పోస్టల్ కోర్సులు గలవు. పూర్తి వివరములకు 50 పైసల పోస్టలు స్టాంపులు పంపాలి.
రేడియో రిపేరర్స్, టెక్నికల్ స్టూడెంట్స్‌కు తగిన మాన్యువెల్స్. ఇన్‌ఫర్మేషన్స్, నోట్సు, పుస్తకాలు గలవు.

ట్రాన్సిస్టర్ రేడియోల పోస్టల్ కోచింగ్ తెలుగు నోట్సు రు. 45/-
కాని 15—8—81 వరకు ప్రత్యేక తగ్గింపులు రు. 25/- లకే పంపబడును.

రూపానికి రూపం-గుణానికి గుణం!

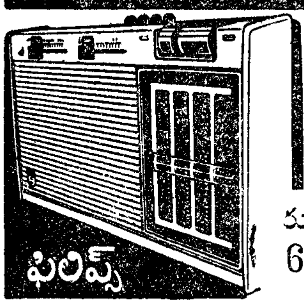

ఫిలిప్స్ వేలియంట్ 4 బ్యాండ్లు
- పుడ్ ఫాయిల్ ప్రింటెడ్ గ్రిల్
- స్లైడ్ కంట్రోల్స్
- క్రోమ్ పుష్ బటన్లు
- సులభంగా కరంటుకు మార్చుకోవచ్చు

రూ. 615 *సిఫారసు చేయబడ్డ వెల, ఎక్సైజ్ డ్యూటీతో సహా. స్థానిక పన్నులు అదనం.

ఆడియోవిజన్, ప్రకాశంరోడ్, విజయవాడ—2. ఫోన్ నెం. 76369

SWATHI

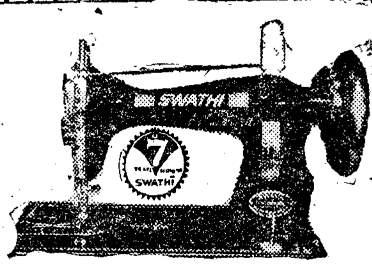

వినూత్న సాంప్రదాయానికి నాంది

స్వాతి

* సర్వోన్నతమైన నాణ్యత
* సర్వోన్నతమైన పనితనం
* సర్వోన్నతమైన సుందర రూపం

దేశంలో 7 సం.లు గ్యారంటీతో లభించే
ఒకే ఒక కుట్టుమిషన్
మీ ఇంటికే అలంకారం.

SWATHI

సుదృఢమైన నిర్మాణానికి ప్రతీక

నా లో నే ను

ఆ ప్రయత్నంగానే మంచినీళ్ళు తేవటానికి లోనికెళ్ళింది సుబ్బి.

పెద్దమనిషి లోపలికొచ్చి తలుపు గడియ పెట్టాడు.

నీళ్ళగ్లాసుతో తిరిగివచ్చిన సుబ్బికి ఇదంతా చూసేసరికి రానున్న ప్రమాదమేమిటో అర్థమైపోయింది గభాలున గ్లాసును కింద పడేసి, అతన్ని తప్పించుకుని బయటి తలుపు తెరవపోయింది కాని వీలుపడలేదు. ఆ పెద్ద మనిషి ఆమెకు అడ్డు వచ్చాడు "నా కోరిక తీర్చు, కావలసినంత డబ్బు ఇస్తాను".

"నేనలాంటిదాన్ని కాను. నన్ను విడిచి పెట్టు" అంటూ బతిమలాడింది సుబ్బి.

అతను వినిపించుకోలేదు. గభాలున పోయి సుబ్బిని పట్టుకొని, తన చేతులతో ఆమెనోరు మూసేశాడు సుబ్బి విడిపించుకోడానికి ఎంతో ప్రయత్నించింది. కాని లాభం లేక పోయింది.

ఆ పెద్దమనిషి ఎలాగో సుబ్బిని వాదగ్గరకు తీసుకువచ్చి నా పైకి తోశాడు. సుబ్బి దభాలున నామీద పడింది.

నా నాలుగు కాళ్ళలోని ఒకకాలు మొదటి నుంచీ సరిగా లేదు. కాస్త అటూ యిటూ వూగుతూంది సుబ్బి అలా దభేలున మీద పడేసరికి ఆ కాలు కాస్తా విరిగేటంత పనై య్యింది. ఆ పెద్దమనిషి సుబ్బిని చేతులలో బంధించబోయాడు. అతని చేతిని గట్టిగా కొరికింది సుబ్బి అతను పట్టు విడిచేశాడు. లేని బలాన్ని తెచ్చుకొని, అతన్ని తోసేసింది సుబ్బి అసలే తాగి వున్నాడేమో, ఆ తోపుకి తూలి నామీద పర్వతంలా పడ్డాడు.

ఇంకేముంది!? మరుక్షణంలోనే నా అవిటి కాలు విరిగిపోవటం, ఆ కాలులో ఆ పెద్ద మనిషి కాలు ఒకటి ఇరుక్కుపోవటం జరిగి పోయాయి. అతను బాధతో లేవటానికి ప్రయత్నించాడు, కాని లేవలేక పోయాడు. ఘరోసారి బాధతో మూలిగాడు. సుబ్బి బయటి తలుపు తీసి పరుగెత్తింది "రక్షించండి! రక్షించండి!" అంటూ.

నా కాలు విరిగిపోయినందుకు, బుచ్చిబాబు నన్ను ఇక వుంచుకుంటాడో లేదో కాని, తన యిల్లాలిని ఆపద నుండి కాపాడినందుకు నన్ను తప్పక అభినందిస్తాడని అనుకున్నాను, ఆ సమయంలో.